

Prelatovo pismo (siječanj 2010.)

Rođenje Gospodinovo je s novom godinom korak za jedan izazov: drugima pokazati Krista, biti glasnogovornik crkvenog naučavanja", kaže Prelat u svojem prvom pismu 2010.

11.01.2010.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Prošlih nas je dana Crkva pozvala da više puta pođemo do Betlehema kako

bismo se poklonili Isusu Kristu i zahvalili Mu se. U tom prvom tjednu Božićnoga vremena sve je kružilo oko Njega. Drugi prisutni u prizoru – Blažena Djevica Marija i sveti Josip na prvom mjestu – ostali su u drugom planu, jer glavni Protagonist je Naš Gospodin, vječni Očev Sin – Svjetlo od Svjetla, pravi Bog od pravoga Boga – koji je postao pravi čovjek za nas i za naše spasenje. Sada kada počinje nova godina pozvani smo da pogledamo i na ostale osobe u Božiću; na prvom mjestu na Blaženu Djevicu Mariju; uz Nju i neodjeljivo od Nje na svetoga Josipa.

Danas, na svetkovinu Svete Marije, Majke Božje, duša nam se ispunja divljenjem i radošću dok Našoj Gospi upravljamo zaziv, koji je korijen svih milosti kojom ju je Svemogući obogatio i koju je od vječnosti odabrao kao Majku svoga Sina po ljudskoj prirodi. Božansko je materinstvo Marijino korijen čitave

njezine savršenosti i svih njezinih odlika. ***Iz tog razloga je ona neokaljana, puna milosti, uvijek Djevica koja je tijelom i dušom primljena u nebo, okrunjena za Kraljicu svega stvorenoga i vlada nad svim anđelima i svecima. Veći je od nje samo Bog***^[1]. Tako je htio Gospodin, tako nas poučava Crkva i tako mi kršćani vjerujemo. ***Ovdje ne može postojati opasnost od pretjerivanja***, piše sveti Josemaría. ***Nikada nećemo ući u tu neizrecivu tajnu; nikada nećemo svojoj Majci moći dostojno zato zahvaliti što nam je omogućila tu blizinu s Presvetim Trojstvom***^[2].

Danas imamo divnu priliku za jedan novi impuls u svojem djetinjem odnosu s Blaženom Djevicom Marijom i da joj se zahvalimo na njezinoj materinskoj brizi za nas. Marija nas uvijek vodi k Isusu kao što je bilo s onim ljudima s Istoka, Mudracima, koje je pratila zvijezda

do Betlehema kako bi se tamo poklonili Mesiji koji se rodio. A gdje su ga našli? Sveti Matej opisuje vrlo jednostavno: *Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu*[3]. Trudimo li se da budemo više Marijini, kako bismo sasvim pripadali Bogu? Ponavljamo li iskreno one riječi našega Oca: ***Majka Božja i naša Majka!?***

Drugi dio Božića, koji danas počinje, dok Isus i dalje ostaje u središtu, pokazuje nam što slijedi nakon Gospodinova utjelovljenja i rođenja. Na različite načine se prisjećamo kako je Bog uzeo našu narav kako bi svi ljudi postali djeca Božja. Tako nastaje novost koja je – prema navještenju anđela pastirima – bila *za sav narod*[4]; nije bila upravljena samo Izraelu, već i čitavom čovječanstvu koje je Bog htio sazvati

u Crkvu, mističko Tijelo Kristovo. To je prije mnogo stoljeća bio navijestio prorok kada je napisao: *Ustani, zasini, Jeruzaleme, jer dolazi svjetlost tvoja, i slava Gospodnja sviće nad tobom! Jer, gle, zemlju tmina pokriva i mrklina narode. A tebe Gospodin obasjava, i Slava se njegova javlja nad tobom. K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k sjaju zore tvoje. Očima okruži i promatraj: svi se oni sabiru, k tebi dolaze! Izdaleka ti dolaze sinovi, kćeri ti donose u naručju. Gledat ćeš tad i sjati, igrat će ti srce i širiti se, jer k tebi će poteći bogatstvo mora, blago narodâ k tebi pritjecati. Mnoštvo deva prekrit će te, mladih deva iz Midjana i Efe. Svi će iz Sabe dolaziti, donosit će zlato i tamjan, i hvale navješćivati Gospodnje*[5].

Ovo proroštvo se ispunilo „kada su tri Mudraca, pozvana iz dalekog naroda, vođena zvijezdom kako bi upoznali Kralja neba i zemlje i

poklonili Mu se. Poučljivost prema ovoj zvijezdi – objašnjava sveti Lav Veliki – poziva nas da oponašamo tu poslušnost i da se prema svojim mogućnostima također poslužimo ovom milošću koja zove sve ljude da pođu prema Kristu“[6].

Bogojavljenje nam govori o blagdanu svih ljudi, jer pokazuje da svi narodi i puci trebaju biti sazvani da sačine dio Božjega naroda; a ujedno se ističe i kao poziv na smisao odgovornosti kršćana s kojima Gospodin želi računati kako bi se čitavoj zemlji prenijela dobra vijest. Kako objašnjava Papa Lav Veliki, „ohrabreni tom revnošću, morate jedni drugima pomoći da budete korisni kako biste na kraju zablistali kao djeca Božja (usp. *Ef* 5, 8) u kraljevstvu Božjem u koje se dolazi po ispravnoj vjeri i dobrim djelima“[7].

Prošlo je dvadeset stoljeća od kada je ovo otajstvo otkriveno i ostvareno u Kristu, ali još uvijek se nije sasvim ispunilo[8], kaže rimski Prvosvećenik. Poslanje Crkve se nastavlja ostvarivati do svršetka svijeta, jer svaki se povijesni period, svaki narod i svaka nova generacija mora privesti Kristu. Prizor Bogojavljenja je zauvijek aktualan. Gledajući na to Benedikt XVI se pita: u kojem je smislu Krist danas još uvijek *lumen gentium*, svjetlo naroda? U kojoj točki se nalazi – ako se tako može reći – taj univerzalni put naroda prema Njemu? U fazi razvoja ili nazadovanja? Također: tko su danas Mudraci? Kako danas u aktualnom svijetu možemo interpretirati te zagonetne evanđeoske ličnosti?[9].

Odgovor na to pitanje se nalazi u rukama svakoga kršćanina. Sve ovisi o milosti Božjoj; istovremeno sve

ovisi o odgovoru sljedbenika Kristovih, koji moraju nastaviti tragom koji je zacrtao Naš Gospodin i produbio ga generacijama vjernika, od Apostola i žena na početku do današnjeg vremena. Zar se ne ispunjate radošću kada vidite da Gospodin računa sa svakim od nas, usprkos naše osobne slabosti, kako bi navijestio Evandjelje do kraja zemlje?

Danas je na prvom mjestu potrebno Kristovim naukom prožeti neke određene sredine. Mislim najprije na zadatke onih koji upravljaju, znanstvenika i istraživača, profesionalaca u javnom mnijenju, itd.; ali svim muškarcima i ženama je potrebno da slušaju glas Gospodnji i da ga slijede. Za to je potrebno moliti Boga – ponizno, postojano i pouzdano – da otvori razume i srca za svoje svjetlo. Također i danas mnogi moraju reći: *Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti*[10]. A to će oni

pokazati ako se mi koji vjerujemo u Krista približimo njima u iskrenom prijateljstvu koje je označeno pažnjom i razumijevanjem, također i ljudskom simpatijom koja dobiva vrijednost po molitvi i žrtvi; također i u zahvalnosti zbog dobra koje ostvaruju.

Ono što je zadivljujuće kod Mudraca – kaže Benedikt XVI – **to je njihovo klanjanje ničice pred jednostavnim djetetom koje je u naručju svoje majke, ne na svom mjestu u kraljevskoj palači, već u siromaštvu štale u Betlehemu (usp. *Mt* 2, 11). Kako je to bilo moguće? Što je uvjerilo Mudrace da je to dijete bilo „židovski kralj“ i kralj naroda? Zasigurno ih je uvjerila zvijezda koju su vidjeli „gdje izlazi“ i koja se zaustavila upravo iznad mjesta gdje je bilo Dijete (usp. *Mt* 2, 9). Ali također ne bi bila dovoljna zvijezda kad Mudraci ne bi bili osobe sasvim otvorene za**

istinu. Za razliku od kralja Heroda, opsjednutog željama za moći i bogatstvom, Mudraci su pošli na put do cilja svojih istraživanja, a kada su ga pronašli, iako su bili učeni ljudi, ponašali su se kao pastiri iz Betlehema: prepoznali su znak i poklonili se Djetetu prikazujući mu vrijedne i simboličke darove koje su nosili sa sobom[11].

Promatrajmo i dalje kako se *Naš Gospodin obraća svim ljudima da Mu dođu ususret i da budu sveti. On ne zove samo Kraljeve s Istoka, koji su bili mudri i moćni. Prije nego zvijezdu poslao je jednoga od svojih anđela k pastirima u Betlehemu (usp. Lk2,9). Ali svatko, bio siromašan ili bogat, bio više ili manje mudar, mora u svojoj duši gajiti poniznu pripravnost, koja mu omogućuje da čuje glas Božji[12].*

To je zadatak za kršćanina koji želi živjeti sukladno svom pozivu: drugima pokazati Krista, biti glasnogovornik – prvo primjerom, ali također potrebnom riječju – crkvenog naučavanja, posebno za teme o kojima se u javnom mnijenju najviše debatira: poštivanje ljudskoga života u svim fazama; dužnost nastojanja da društveni zakoni gaje i štite pravu prirodu obitelji koju je Stvoritelj ustanovio, utemeljenoj na neraskidivom braku jednog muškarca i žene, otvorenoj za život; pravo odabira odgojnog modela za djecu koji odgovara duhovnom idealu i moralu svakog pojedinca, itd.

Ipak, ne smatrajte da je taj posao namijenjen samo za one koji se neposredno kreću u tim ambijentima. Kao što sam vam nedavno spomenuo, uzimajući u obzir jednu misao našega Oca, zbrajati se počinje od jednog, zatim

se dodaje drugi i treći... Vrlo djelotvoran je apostolat svakoga pojedinca u okolini gdje se obično odvija njegov svakodnevni život. Zato bismo se u ispitu savjesti trebali zadržati na tome kako smo pomagali dušama da se približe Bogu: koju smo molitvu, koju žrtvu i koliko sati u dobro završenom radu prikazali, koje smo razgovore vodili – usmeno ili pismeno, koristeći sva raspoloživa sredstva - s prijateljima, rođacima, suradnicima, poznanicima. Govorimo o svetoj brizi u osobnom duhovnom vodstvu kako bi nam se pomoglo i potaklo na apostolat koji je dužnost svakoga kršćanina.

Nekoliko dana nakon Bogojavljenja slavimo blagdan Krštenja Gospodnjega. Ako je očitovanje Mesije Mudracima pretkazalo univerzalno spasenjsko određenje Božje, u Krštenju na Jordanu to se određenje počinje ispunjati. Kao što objašnjavaju Crkveni očevi, „Spasitelj

je u otajstvu krštenja posvetio vodu svih izvora“[\[13\]](#). Od toga trenutka, pretvorena u sredstvo i znak spasenja, krštena voda ima uz djelotvornost koju joj pruža Presveto Trojstvo u sebi snagu otpuštanja svih grijeha.

Bogojavljenje je otajstvo koje sadržava mnoge crte. Liturgija podsjeća na Kristovo očitovanje ne samo Mudracima ili u Krštenju na Jordanu, već i u Kani Galilejskoj kada pretvara vodu u vino. Ove se godine u evanđelju druge nedjelje Vremena kroz godinu ističe lik Isusove Majke[\[14\]](#). Njezinim zagovorom za ljude Marija na neki način „obavezuje“ Isusa da približi „čas“ svoga mesijskoga očitovanja, pomažući tako vjeri prvih učenika. Utječimo se Njoj kako bi se i naša vjera probudila pred apostolskim izazovima – tako divnim izazovima! – u koje smo se upustili mi kršćani.

Poslušajmo preporuku našega Oca:
***Ako nam je vjera slaba, utecimo se
Mariji. Nakon čuda na svadbi u
Kani, koje je Krist napravio po
Marijinoj zamolbi, učenici njegovi
povjerovali su u njega(Iv 2, 11). Naša
Majka uvijek zagovara svoga Sina
da nas posluša i pokaže nam se,
tako da možemo reći: Ti si Sin
Božji. Daj mi, o Isuse, ovu vjeru
koju uistinu želim. Majko moja i
Gospo moja, Marijo Presveta,
učini da vjerujem!***[15].

Uskoro dolazi jedna nova godišnjica
rođenja svetoga Josemarije. Govoreći
na ljudski način logično je da mu
nastojimo pružiti neki dar; a što je
bolji „dar“ od želje da pojačamo
svoju apostolsku težnju konkretnim
djelima koja pokazuju tu revnost za
spasenje duša koju je Isus Krist
zapalio u našem srcu? Zatim,
sredinom mjeseca siječnja, dolazi
tradicionalni tjedan molitve za
jedinstvo kršćana i pruža nam novu

priliku da molimo Tješitelja kako bi ekumenska nastojanja Svetoga oca Benedikta XVI – s njim i ona svih kršćana – donijela željeni plod.

Bogu hvala, događaj koji je Sveti Otac pretrpio u Božićnoj noći nije imao posljedica. U svjetlu vjere moramo to promatrati kao poziv Providnosti kako bi naša molitva za Rimskog prvosvećenika bila više postojana i intenzivna.

Moje nakane su i dalje vrlo brojne. Budimo u ovoj godini koja počinje svi skupa u jedinstvu molitve i nakana kako bi nam Gospodin po zagovoru svoje Presvete Majke podario sve ono što molimo.

Prošlih dana sam zbog različitih potreba boravio u Švicarskoj. Kao uvijek sam putovao u mislima sa svima vama. Imao sam mogućnost da se molim u Einsiedelnu, marijanskom mjestu koje je mnogo puta posjetio sveti Josemaría i

također naš predragi don Álvaro.
Pred Djevicu Mariju sam odlučno
postavio vaš život, kako bismo ga
željeli i znali preobraziti u Opusu
Dei, prikazana Bogu uz postojanu
iskrenost.

Sa svom vas ljubavlju blagoslivlja

Vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. siječnja 2010.

[1] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*,
br. 276.

[2] *Isto*.

[3] *Mt* 2, 11.

[4] *Lk* 2, 10.

[5] *Iz* 60, 1-6.

[6] Sveti Lav Veliki, *Homilije o*
Bogojavljenju 3, 5 (PL 54, 244).

[7] *Isto.*

[8] Benedikt XVI, Homilija na svetkovinu Bogojavljenja, 6.1.2007.

[9] *Isto.*

[10] *Mt 2, 2.*

[11] Benedikt XVI, Homilija na svetkovinu Bogojavljenja, 6.1.2007.

[12] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 33.

[13] Sveti Maksim Torinski, *Homilija* 13A, 3 (CCL 23, 46).

[14] Usp. Rimski misal, Druga nedjelja Vremena kroz godinu (C), Evanđelje (Iv 2, 1-11).

[15] Sveti Josemaría, *Gospina krunica*, komentar uz drugo otajstvo svjetla.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-sijecanj-2010/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-sijecanj-2010/) (9.08.2025.)